

ПОРЯДОК, ЗАКОННІСТЬ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ!

ПРАВОЗАХИСНИК

Газета правозахисників і патріотів Вітчизни

№ 10(158), 18 травня 2010 р.

УКРАЇНИ

«ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ – ОБОВ'ЯЗОК КОЖНОГО ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ» ст.65 Конституції України

ЗАЯВА

ПАРТІЇ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ ТА ДІЙ ВЛАДИ, ЯКІ СТАНОВЛЯТЬ ЗАГРОЗУ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

З приходом нового вищого керівництва в державі зневажаються Конституція та закони України, які регламентують свободу та особисті права громадян. Більше того, з метою надання громадянам України неправдивої інформації, влада здійснює тотальні репресії засобів масової інформації. Фактично, на сьогоднішній день окрім «5 каналу» режиму підконтрольні всі інші телеканали, де надано списки неугодних політичних діячів, яких, в категоричній формі, заборонено допускати до ефіру.

Велетенськими кроками «педалюється» розробка та прийняття нового закону «Про судоустрій України» та інших нормативно-правових актів з метою підпорядкувати суди безпосередньо вулиці Банковій. Всі життєво важливі закони приймаються без обговорення та врахування думки опозиції, всупереч регламенту Верховної Ради, Конституції України та здоровому глузду. Все це робиться з метою повністю узурпувати всі гілки влади однією людиною – Президентом.

(Продовження на стор. 2)

СТВОРЕНО КОМІТЕТ ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

Представники позапарламентських та парламентських політичних сил 10 травня утворили Комітет захисту України для відстоювання національних інтересів держави.

ЮРИЙ КАРМАЗИН: «СТРАНА ДОЛЖНА ЖИТЬ ПО КОНСТИТУЦІИ, А НЕ ПО ПОНЯТІЯМ»

27 апреля 2010 года под стенами Верховной рады собрался митинг протестующих против политики Януковича и его окружения. Именно в этот день в атмосфере сильного давления парламент взял курс на ратификацию подписанных в Харькове договоренности российского и украинского президентов о продлении срока пребывания Черноморского флота РФ в Крыму до 2042 года в обмен на скидки на газ.

В митинге приняла участие активистка Партии защитников Отечества.

Собравшиеся развернули транспаранты с надписями "Янукович, родителями и родинами не торгуют!" и "Янукович, остановись! Не продавай Украину!".

В эти же часы лидер ПЗВ Юрий Кармазин обратился к народным депутатам с призывом соблюдать Конституцию. Его выступление было произнесено в дыму, под завывание сирен, свист летающих яиц и крики избиваемых народных избранников...

Юрий Кармазин был единственным, кто смог выступить на сессии перед голосованием о ратификации Харьковского соглашения.

(Продовження на стор. 2)

Документ підписали керівники Партії захисників Вітчизни, Народного руху України, партії «Батьківщина», Європейської партії України, Української соціал-демократичної партії, партії «Реформи і порядок», «Народної самооборони», ВО «Свобода»,

Української партії, КУН та УНП.

Крім того, створення Комітету захисту України підтримали і УРП «Собор», «Наша Україна» та «Українська платформа».

Координатором комітету затвердили письменника Дмитра Павличка.

ЗАПОРІЖЖЯ ВІДДАЛО ШАНУ ПЕРЕМОЖЦЯМ

Запорізька обласна організація Партії захисників Вітчизни взяла активну участь у міському параді 9 травня. Від Партії захисників Вітчизни більше двох тисяч запорізьких ветеранів одержали листівки з привітаннями.

Під час святкування мешканці міста та гості Запоріжжя мали змогу одержати свіжі примірники газети «Правозахисник Запоріжжя», а також поспілкуватися із активістами партії на чолі з Головою Запорізької обласної організації Партії захисників Вітчизни, депутатом Запорізької обласної ради Вадимом Вишинським.

Олена Буценко

Ю.КАРМАЗІН ВИМАГАЄ НЕ ДОПУСТИТИ ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

▶ Читайте на стор.3

У ДРОГОБИЧІ ВІДБУВСЯ
ТУРНІР НА КУБОК
ВИБОРЧОГО БЛОКУ
ЮРІЯ КАРМАЗІНА

стор. 2»

ЖУРНАЛІСТИ
ЗАЯВЛЯЮТЬ
ПРО ЦЕНЗУРУ

стор. 6 »

(Продовження. Початок на стор. 1)

Розуміючи, що таким злочинним діям можуть протистояти тільки масові протести та громадська непокоєра народу України, влада робить все, щоб знешкодити політичних лідерів, які здатні очолити всенародний протест. Будь-який диктаторський режим боїться всенародного гніву, а тому, розуміючи, що одним із таких народних лідерів є Юлія Тимошенко, Янукович та його оточення нічого іншого не придумали, як повернутись до методів часів режиму Кучми і скасували постанову про закриття кримінальної справи №49-1293 від 21.01.2005, порушеної за надуманими мотивами 08.06.2004 Генеральною прокуратурою України щодо Тимошенко Ю.В. Хочемо нагадати народу України, що по даній кримінальній справі Генеральна прокуратура України 10 червня 2004 року зверталась до Верховної Ради України за наданням згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання та арешту, на той час, народного депутата України Тимошенко Ю.В. Однак, 30 червня 2004 року Комітет з питань регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України вирішив: «Запропонувати Голові Верховної Ради України Литвину В.М. повернути зазначене подання до Генеральної прокуратури України як таке, що не вмотивоване, не обґрунтоване та таке, що не містить доказів, які б підтверджували у вчиненні народним депутатом України Тимошенко Ю.В. суспільно небезпечного діяння, яке кваліфікується як злочин».

У висновку Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією було зазначено, що Генеральна прокуратура України грубо

ЗАЯВА ПАРТІЇ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ ТА ДІЙ ВЛАДИ, ЯКІ СТАНОВЛЯТЬ ЗАГРОЗУ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

порушила Конституцію України та вимоги Закону України «Про статус народного депутата України», Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України. Крім цього, у вказаному висновку йдеться про наступне: «Із наведеного вбачається факт фальсифікації матеріалів кримінальної справи з політичних мотивів, який не вперше, з метою дискредитації Тимошенко Ю.В., намагається протловхнути через сесійний зал Генеральної прокуратури України».

Депутати дійшли висновку, що подання свідчить про наявність у діях посадових осіб Генеральної прокуратури ознак злочину, передбаченого статтею 372 Кримінального кодексу України, – притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності зі штучно створеними доказами обвинувачення.

Партія захисників Вітчизни закликає владу відійти від подвійних стандартів. На даний час влада, всупереч Конституції України, утримує на посаді Голови Вищого господарського суду та Голови Національного банку України осіб, які досягли 65-ти річного віку і підлягають звільненню, а структури, підпорядковані їм, є нелегі-

ТИМНИМИ.

Одночасно хочемо нагадати Президенту В. Януковичу про наявність Закону про основи національної безпеки України. Суспільство очікує, і опозиція приймає рішення, що робити під час приїзду Президента Російської Федерації.

Президентом України підписано угоду між Україною та Російською Федерацією щодо перебування ЧФ Російської Федерації на території України, положення якої не відповідають вимогам ч.

7 ст. 17 Конституції України. Вказана угода ратифікована в антиконституційний спосіб, всупереч законам України «Про Регламент Верховної Ради України» та «Про міжнародні договори», і ратифікація угоди супроводжувалася жорстоким побиттям народних обранців.

Крім того, діючою владою підготовлені проекти угод з Російською Федерацією, підписання яких призведе не тільки до підриву енергетичної незалежності, а загрожують національній безпеці України.

Партія захисників Вітчизни заявляє, що ми ніколи не стояли на колінах перед режимом Кучми і не будемо стояти перед режимом Януковича. Ми маємо багаторічний досвід боротьби за права і свободи громадян і не допустимо глумління над Конституцією, законами та знущання над народом України.

Ми закликаємо всіх об'єднуватись навколо Комітету порятунку України і чинити опір безчинствам існуючого режиму в рамках Конституції України.

Хай живе і процвітає незалежна та самостійна Україна! Господь з нами!

Центральна Рада Партії захисників Вітчизни
14 травня 2010

ЮРИЙ КАРМАЗИН: «СТРАНА ДОЛЖНА ЖИТЬ ПО КОНСТИТУЦИИ, А НЕ ПО ПОНЯТИЯМ»

(Продовження. Початок на стор. 1)

Уважаемые народные депутаты! Уважаемые избиратели!

Я обращаюсь к вам с информацией о том, что сегодня происходит в Верховной Раде. Когда на табло было 211 голосов, а не 226, мы позволили себе приводить к присяге наших коллег. Мы этим унизили их.

Мы нелегитимно привели к присяге 12 наших коллег, которые не виноваты в том, что так случилось.

Я также хотел бы обратиться к руководству Рады с просьбой освободить парламент от посторонних

людей – вице-премьер-министра Сивковича, первого вице-премьер-министра Ключева, который сейчас находится в президиуме и управляет процессами. Пожалуйста, идите в правительство и занимайтесь своей работой, там очень много серьезных дел.

Я вспоминаю 1996 год, когда мы проводили дискуссии о том, как и сколько быть Черноморскому флоту на территории Украины. Сколько иностранному сапогу вообще топтать украинскую землю!? И я горжусь тем, что стал автором части седьмой статьи 17 Конституции Украины, где написано: «на территории Украины не допускается расположение иностранных войск».

Мы предполагали временность пункта 14 Переходных положений, временность этого действия. Ибо в первом тексте было записано именно – до 2017 года.

Что же сейчас делается? Вы сейчас говорите, что угрожает Черноморскому флоту до 2017 года. Ему ничего не угрожает. Абсолютно ничего...

У нас есть Закон о международных договорах, обязывающий Верховную Раду Украины, обязывающий украинское государство в случае, если Комитет по международным делам признает договор неконституционным или засомневается в его конституционности, отправить этот договор в Конституционный Суд для определения его конституционности. Я хотел бы, чтобы у нас были одни стандарты в этом государстве. Я хотел бы, чтобы люди знали законы, соблюдали законы и перестали жить по понятиям, – жили бы по Конституции и по закону!

Уважаемые друзья! Я подчеркиваю, что сегодня неконституционно пытаются изнасиловать не Верховную Раду, не систему «Рада», а весь украинский народ, всю территорию Украины, каждого украинца, независимо от того, на каком он языке говорит.

И я призываю вас, остановитесь! Остановитесь, знайте предел. Помните статью 17 Конституции, где записано, что защита суверенитета и территориальной целостности Украины, обеспечение экономической и информационной безопасности являются важнейшими функциями государства, делом всего украинского народа...

Уважаемые друзья! Нашим долгом является защищать украинский народ и украинскую Конституцию. Именно поэтому я четко знаю, что никакой слезоточивый газ, который сейчас применен, никакие надругательства над Государственным Флагом (а сейчас представители Партии регионов совершили надругательства над государственным флагом) не остановят нас...

Я призываю вас: давайте выполнять Конституцию, давайте выполнять закон!

27 апреля 2010

www.vlasti.net

НОВИНИ ОСЕРЕДКІВ ПАРТІЇ

ПЕРЕМОГЛА ВИДОВИЩНА ГРА

Понад місяць футбольний світ Дрогобиччини жив рідкісною подією – новим турніром на кубок Виборчого блоку Юрія Кармазіна.

Вісім футбольних клубів вирішили випробувати долю, взявши участь у змаганнях, – «Рихтичі», «Унятичі», «Лішня», «Стебник», «Доброгостів», «Залужани», «Бистриця» і «Водоканал» із Трускавця. Стикові матчі мали безкомпромісний характер, адже лише двоє мали шанс зустрітися у фінальному поєдинку.

Пошистило командам «Рихтичі» (тренер Ігор Лозинський) та «Водоканал» (тренер Володимир Возняк). Саме вони 4 травня зішлись на полі, аби визначити, хто ж стане переможцем. Зустріч проходила у впертій боротьбі і принесла задоволення глядачам, тримаючи їх у напрузі до останньої секунди. 2:1 – із таким рахунком здолали опір своїх супротивників футболісти «Водоканалу», переваживши шальку терезів на свою користь.

Координатор турніру, голова Львівської обласної організації Партії захисників Вітчизни Павло Барнацький вручив переможцям кубок та комплекти футбольної форми. А футболісти «Рихтичі» отримали втішний приз – футбольний м'яч.

Кращими гравцями визнано: у переможців – Ярослава Тхіра, Ігоря Іванціва, Анатолія Бухаря, у команди «Рихтичі» – Ігоря Тес-

лю, Ігоря Височанського, Григорія Грушакі.

Вітаючи учасників фінальної зустрічі, Павло Барнацький подякував їм за видовищну гру і наголосив, що організатори турніру не прощаються надовго із футболістами.

Восени заплановано провести аналогічний турнір, але вже за участі близько 30 команд. Особливі слова подяки Павло Барнацький висловив організаторам турніру – Володимирі Возняку, Андрію Іваночку (голови ПЗВ м. Трускавець), Миколі Лунишину (голови ПЗВ Дрогобичського району), Володимирі Красуляку, Оресту Загородському (голови ПЗВ м. Дрогобич), Івану Лепком (заступнику голови ПЗВ м. Дрогобич), Івану Ільницькому (секретарю ПЗВ м. Дрогобич) та членам ПЗВ Богдану Мозулю, Остапу Сороневичу, Володимирі Федіку, Роману Пилипіву, Віктору Чаві, Лесі Слотило.

Ю.КАРМАЗІН ВИМАГАЄ НЕ ДОПУСТИТИ ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

Народний депутат, Віце-прем'єр-міністр опозиційного уряду, Голова Партії захисників Вітчизни Юрій Кармазін звернувся до Ради національної безпеки і оборони України щодо недопущення загрози національній безпеці України з боку влади Російської Федерації, здійснення спроби втручання у внутрішні справи України, що може призвести до небезпечного для економічної незалежності України зростання частки іноземного капіталу у стратегічних галузях економіки, неправомірних посягань на державний суверенітет, територіальну цілісність, економічний, науково-технічний і оборонний потенціал України, права і свободи громадян.

Як стало відомо народному депутату, Міністерством закордонних справ РФ розроблено комплексну «Програму ефективного використання на системній основі зовнішньополітичних факторів з метою довгострокового розвитку Російської Федерації», яку направлено за підписом Лаврова С.В. Президенту РФ Медведеву Д.А. 10.02.2010 року. Положення вказаного документу грубо суперечать нормам ст. 1 та ст. 17 Конституції України, спрямовані на знищення національних інтересів і повалення суверенітету України, її економічної та енергетичної незалежності.

Зокрема, мова йде про активне втягнення України в орбіту економічної залежності від Росії, при цьому забезпечуючи непопадання російських підприємств у формі «співпраці» в технологічну залежність від українських контрагентів в таких стратегічних галузях, як авіабудування, транспортна, ракетно-космічна та енергетична сфери тощо.

Так, Програма направлена, перш за все, на вирішення наступних задач:

«Добиватися інтеграції російського ОАО «Объединенная авиастроительная корпорация» и авиастроительных предприятий Украины...».

«Рассматривать как стратегическую задачу участие России в эксплуатации газотранспортной системы Украины. В этих целях добиваться от украинской стороны выполнения договоренностей о создании Международного консорциума по управлению и развитию газотранспортной системы Украины.

Поддерживать усилия российских нефтяных компаний, добывающих и использующих нефтепровода «Одесса – Броды» в реверсном направлении, что ограничит доступ Украины к каспийской нефти.

Расширять взаимодействие с Украиной в области атомной энергии. В этих целях добиваться заключения долгосрочного контракта на поставку на украинские АЭС ядерного топлива, произведенного в России....

Добиваться приобретения контрольных пакетов акций крупных украинских предприятий российскими инвесторами».

Таким чином, є підстави говорити про наявність намірів влади Російської Федерації агресивно, порушуючи будь-які принципи міжнародного права вплинути на суверенітет та незалежність України, втрутитися у ведення її внутрішніх справ, стан економіки, повністю економічно та енергетично підкорити Україну Російській Федерації.

Прес-служба
Партії захисників Вітчизни

СЛІДЧУ КОМІСІЮ ПО МЕЖИГІР'Ю СКАСУВАЛИ, НЕ СТВОРИВШИ

Ще на початку цього року, 28 січня, 198 народних депутатів віддали свої голоси за прийняття постанови Верховної Ради України «Про створення тимчасової слідчої комісії з питань перевірки законності передачі в оренду Віктору Януковичу урядової резиденції «Межигір'я». До цього часу в базі даних Верховної Ради відсутня інформація щодо підписання та оприлюднення цієї постанови.

Опозиція виступила з вимогою до глави парламенту Володимира Литвина підписати постанову про створення тимчасової слідчої комісії по «Межигір'ю». Про це неодноразово заявляв у парла-

менті Юрій Кармазін.

У відповідь Володимир Литвин заявив, що такої слідчої комісії більше не існує. Він нагадав, що комісія по «Межигір'ю» повинна була завершити свою роботу до 28 квітня 2010 року. «Тому нема чого підписувати. Зрозуміло, що в комісії не буде жодних повноважень», – зазначив спікер, пояснивши таким чином логіку, до якої вдалися противники розслідування привласнення державної резиденції нинішнім президентом Януковичем. Нагадаємо, що правляча коаліція навмисне затягувала формування комісії, не надаючи своїх представників до її складу.

Оксана Петрова

ПРЕЗИДЕНТ ІДЕ – УСІ ІНШІ СТОЯТЬ У ЗАТОРАХ

Ю.Кармазін звернувся до В.Януковича з вимогою припинити створювати перешкоди громадянам.

У своєму зверненні Ю.Кармазін посилається на статтю 26-1 Закону України «Про дорожній рух», якою дозволяється тимчасово обмежувати або забороняти рух транспортних засобів і пішоходів під час проїзду Президента України, Голови Верховної Ради України та Прем'єр-Міністра України. Обмеження або заборона руху установлюється не раніше, ніж за десять хвилин до та відмінюються не пізніше, ніж через три хвилини після проїзду зазначених осіб. Але дуже часто ця вимога не виконується, що викликає справедливі нарікання громадян України.

Ю.Кармазін нагадав приклад Білого Дому у Вашингтоні, що є єдиним комплексом для проживання й роботи глави держави. Таке рішення дозволить швидко і без великих капіталовкладень знайти шляхи мінімізації незручностей, які виникають під час пересування автомобільного кортежу, як глави держави, так і Голови Верховної Ради України

та Прем'єр-міністра України. Тим більше, що Янукович сам визнавав, що шукає можливості мінімізувати незручності для київських водіїв.

Одночасно із цим, Юрій Кармазін попросив президента дати доручення щодо відключення «безглузлого» світлофору, який було розміщено перед в'їздом до першого під'їзду Кабінету Міністрів України, ще в перше призначення Януковича Прем'єр-міністром України. Наявність цього світлофору дратує людей не менше проїздив Президент України, Голови Верховної Ради України та Прем'єр-Міністра України. Оскільки, на відміну від проїздив цих осіб, цей світлофор припиняє рух автомобілів кожні 5 хвилин, причому в більшості випадків просто тому, що він включається автоматично, а не охоронцем, який керує шлагбаумом на в'їзді до першого під'їзду Кабінету Міністрів України.

Прес-служба
Партії захисників Вітчизни

НАМ ПИШУТ

СЕВАСТОПОЛЬЦЬОБРАЦАЮТ ВНИМАНИЕ НА ФАКТЫ ОБМАНА И НАРУШЕНИЯ ПРАВ ГРАЖДАН

Народному депутату, Председателю Партии защитников Отечества Юрию Кармазину поступило обращение шести жителей Севастополя, в котором они описывают ситуацию в городе и обращаются с просьбой о помощи.

«Мы живем в городе, где вся власть принадлежит Партии Регионов. Они делают то, что им выгодно – и делают, и говорят. К примеру, Куницын С.В. главе горгосадминистрации заявил, что он «зарыл топор войны» и 2 месяца назад помирился с Януковичем. А дальше пошло вранье. Конкретно. 25 января 2010 г. по телеканалу НТС, когда после первого тура президентских выборов была запрещена агитация, он нагло, бессовестно сказал, что Виктор Янукович дал для Севастополя 100 миллионов. Мы позвонили на НТС и сказали, что эти деньги дала Юлия Тимошенко со своим правительством», – рассказывают жители.

Вместе с тем, они жалуются, что должностные лица ЗАО «Стивидорная компания «Авлита», без соответствующих разрешений и проведения независимой экологической экспертизы, грубо нарушая права жителей Севастополя, пытаются ввести в эксплуатацию угольный терминал, деятельность которого имеет значительное влияние на состояние окружающей природной среды.

Прем'єр – міністру України Азарову М.Я.
Прокурору м. Севастополя Вишинському В.С.
Копія: Решоткіній А. К.

Щодо перевірки фактів порушення конституційних прав мешканців м. Севастополя на безпечне для життя і здоров'я довкілля внаслідок будівництва та введення в експлуатацію вугільного терміналу ЗАТ «Стивідорна компанія «Авліта», вжиття відповідних заходів реагування.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ

На підставі вищенаведеного та керуючись ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України», – ПРОШУ:

1. Прем'єр – Міністра України:

1.1. Організувати в межах компетенції перевірку фактів будівництва та введення в експлуатацію вугільного терміналу ЗАТ «Стивідорна компанія «Авліта» з порушенням вимог ст. 50 Конституції України та Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» та забезпечити реалізацію конституційних прав мешканців м. Севастополя на безпечне для життя та здоров'я довкілля.

1.2. За результатами перевірки та в порядку ст. 17 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» прийняти рішення про зупинення діяльності ЗАТ «Стивідорна компанія «Авліта» в частині введення в експлуатацію вугільного терміналу.

2. Прокурора м. Севастополь:

2.1. Перевірити факти порушення конституційних прав мешканців м. Севастополя на безпечне для життя і здоров'я довкілля внаслідок будівництва та введення в експлуатацію вугільного терміналу ЗАТ «Стивідорна компанія «Авліта».

2.2. За результатами перевірки вжити відповідних заходів реагування із забезпечення реалізації конституційних прав мешканців м. Севастополя на безпечне для життя та здоров'я довкілля та притягнути винних до відповідальності.

3. Про вжиті заходи та прийняті Вами рішення повідомити мене та заявника.

З повагою,

Юрій КАРМАЗІН

Віце-прем'єр-міністр опозиційного уряду, народний депутат, Голова Партії захисників Вітчизни Юрій Кармазін звернувся до президента щодо надання інформації стосовно підстав для звільнення членів Ради Національного банку України, які були призначені Указами Президента України В.Ющенка, та призначення нових членів Ради Національного банку України.

ЧЛЕНІВ РАДИ НАЦБАНКУ ЗВІЛЬНЕНО БЕЗПІДСТАВНО

У своєму зверненні Ю.Кармазін зазначає, що 16 квітня 2010 року Указом Президента України було призначено нових членів Ради Національного банку України і одночасно звільнено членів Ради Національного банку України: Даниленка А.І., Оніщук М.В., Поляченко В.А., Саблука П.Т., Федоренко А.В., Яценюк А.П. Строк їхніх повноважень на момент видання Указу ще не закінчився, а в Указі Президента України №545/2010 від 16 квітня 2010 року «Про членів Ради Національного банку України» причини, з яких було звільнено вищезазначених членів, не були вказані.

ГОСБЮДЖЕТ УХУДШАЕТ СОЦИАЛЬНОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ГРАЖДАН

Об этом заявил Вице-премьер-министр опозиционного правительства, народный депутат Украины, Председатель Партии защитников Отечества Юрий Кармазин. Народный депутат обратился к президенту, премьер-министру и председателю Счетной палаты с требованием привести Госбюджет-2010 в соответствие с Конституцией и действующими законами Украины.

В своем обращении Ю. Кармазин отмечает, что Закон усиливает долговую кабалу Украины, рост долга может составить свыше 220 млрд. грн. По словам депутата, кроме официального размера дефицита на уровне 57,7 млрд. грн. (5,1% ВВП), закон предусматривает расходы на капитализацию банков в размере 30,5 млрд. грн. Реальный размер бюджетного дефицита растет еще на 30 млрд. грн. из-за завышенного прогноза доходов общего фонда госбюджета.

Указанным бюджетом значительно ухудшается социальное положение граждан Украины, в том числе и социально незащищенных. Закон предоставляет право Кабинету Министров Украины осуществлять выпуск облигаций внутреннего государственного займа свыше объема в сумме до 5.000.000 тыс. гривен, что может привести к инфляционным процессам в государстве», – отмечает Юрий Кармазин.

Кроме того, Кабинет Министров Украины будет иметь возможность корректировать предельный

Закон о бюджете наделил Кабинет Министров полномочиями, которые относятся исключительно к компетенции парламента. Более того, отдельные положения несут угрозу экономике, прямо указывают на дальнейшее стремительное повышение уровня инфляции, увеличение коррупции и на неизбежное обнищание нации из-за своей неплатежеспособности.

объем государственного долга, что не относится к его полномочиям. Указанные вопросы относятся к компетенции Верховной Рады Украины и устанавливаются исключительно законами. Таким образом, КМУ выйдет за пределы предоставленных ему полномочий, что противоречит Конституции Украины.

Он также отметил, что правительство Азарова внесло в закон о бюджете норму, которая предоставляет решению Кабинета Министров высшую юридическую силу, чем законам.

«Общий анализ Закона Украины «О Государственном бюджете Украины на 2010 год» дает все основания утверждать, что этот Закон противоречит требованиям норм Конституции Украины, значительно сужает основополагающие Конституционные права и свободы граждан и субъектов хозяйствования, фактически ведет к узурпации Кабинетом Министров Украины власти. Он делегирует правительству полномочия Верховной Рады Украины и создает все условия для повышения уровня коррупции, роста уровня инфляции и ухудшения покупательной способности населения, что, в свою очередь, выбросит значительную часть населения за черту бедности», – подчеркнул Юрий Кармазин.

Наталья Гончарук

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

Характер вооружений

В 1930 году Сталин покупает у США танк БТ. Американский танк БТ производится в Харькове на заводе, сконструированном американским же дизайнером Каном, в количестве 22 штуки в день.

Только БТ-7 к 1940 году в войсках было 5300 штук. БТ – это замечательный танк. БТ сражался в Испании и в октябре 1937-го, блестяще себя проявил под Халхин-Голом в монгольской степи.

Самый массовый танк Красной Армии был оптимизирован для европейских дорог и монгольских степей, но не для ведения боев на советской территории.

А вот еще одно знаменитое оружие, полностью позаимствованное Сталиным у США. Это стратегический бомбардировщик Ту-4, точная копия американского Б-29. Его скопировали полностью, включая отверстие в панели управления под банку с кока-колой и пепельницу.

Вместо стратегических бомбардировщиков Сталин проектировал, например, Ил-2. Ил-2 – это самолет-агрессор, предназначенный не для воздушных боев, а для уничтожения противника на земле. Да и советских летчиков не учили ведению воздушных боев. Их учили наносить удары по наземным целям.

Одно из самых простых средств обороны от противника – мины. Но и мин не было.

«Инженерное управление Красной Армии направило заявку на 120 тыс. железнодорожных мин замедленного действия. Но вместо заказанного количества было получено 120 мин», – вспоминает Иван Старинов («Мины ждут своего часа»).

Что же производила советская промышленность вместо оборонительного оружия – мин, противотанковых пушек (производство 37- и 45-мм противотанковых пушек было остановлено в 1939 г.), стратегической авиации? Она производила танки, которые можно использовать только в Европе, и самолеты, которые можно использовать только в чистом небе.

Война

По состоянию на 22 июня на Западной границе СССР Красная Армия сосредоточила невиданную мощь: 12 379 танков, свыше 10 тыс. самолетов, около 60 тыс. орудий и минометов. Ей противостояли 3 628 танков и 2 500 самолетов вермахта.

К концу сентября Красная Армия потеряла 15 500 танков, 10 тыс. самолетов, 66 900 орудий и минометов, 3,8 млн единиц стрелкового оружия.

Как произошел такой невиданный разгром?

Армия была уничтожена именно потому, что готовилась к нападению. Аэродромы, придвинутые к границе на расстоянии 8-12 км, были разбомблены. Снаряды, высыпанные перед войной прямо на грунт, были захвачены. Через снятые для наступления заграждения прошли немецкие солдаты, на встретив на своем пути мин. Гитлер нанес Красной Армии удар в тот момент, когда она, как боксер, раскрылась для удара.

И, отдавая бессмысленные приказы о контр наступлении, Сталин насаживал армию, как медведя на рогатину, на стальные клинья наступающего вермахта.

Самое полное описание дал историк Марк Солонин. В книге «На мирно спящих аэродромах» Солонин, авиаинженер по исходной профессии, заинтересовался самым простым из утверждений, общих для Суворова и советских историков: аэродромы были придвинуты к границе, поэтому все самолеты разбомбили на земле.

Солонин показал, что это не так: просто в силу ТТХ тогдашних самолетов разбомбить их на земле было чрезвычайно трудно. Налет, в ходе которого повреждались 2-3 самолета и убивали 2-3 человека, считался необыкновенной удачей. Самолеты противника чаще всего уничтожали в воздухе.

А как же Красная Армия лишилась к сентябрю 10 тыс. самолетов? А вот как: сначала следовал приказ отступить, и самолеты перелетали на другой аэродром. Потом следовал новый приказ – и самолеты снова перелетали. Через пять-

любой немецкой машины на дистанции 1000-1200 м и оставался неуязвимым для любого немецкого танка на расстоянии свыше 500 м. К июню 1941 года Т-34 в войсках было уже свыше 1000 штук.

И где же были эти танки? А нигде. Вот бой 26 июня южнее Ровно, в бой двинулась 43-я танковая дивизия 19-го мехкорпуса. «Из 237 танков, имевшихся в наличии до начала боевых действий, в атаку пошла сводная танковая группа в составе 2 танков КВ, 2 танков Т-34 и 75 танков Т-26».

А вот 24 июня три полка 81-ой

сентября, повторю, 15 500 танков, 10 тыс. самолетов, 66 900 орудий и минометов, 3,8 млн единиц стрелкового оружия. «С потерями противника эти цифры даже невозможно сравнивать – у вермахта просто не было такого количества тяжелых вооружений», – замечает Солонин.

Это были сотни тысяч тонн стали. Это было оружие, созданное ценой миллионов жизней. Это была продукция Харьковского, Челябинского, Сталинградского тракторного заводов, за которые было заплачено голодом и людоедством. Это было беспримерное, невиданное

вания, вызванный паническим бегством сталинских начальников.

Начавшаяся война не совпала с представлениями командующих палачей о прекрасном. Их идеалом была война, как в Катини: когда стреляешь в затылок связанному польскому офицеру, и так 22 тысячи раз. Когда оказалось, что война – это когда в тебя стреляют, сталинским палачам это показалось нечестно, и они драпанули от линии фронта, прихватив с собой фикус.

Когда немцы 26 июня вошли в Дубно, они обнаружили, что в местной тюрьме чекистами было

ЛЮБИМЫЙ СТАЛИН-СЧАСТЬЕ НАРОДНОЕ!

шесть таких перелетов механики, обслуживающий персонал и пр. оставались где-то далеко, летчики грузились в автомобили и уезжали, оставляя самолеты врагу.

Как дело выглядело с танками, Марк Солонин описывает в трех книгах: «22 июня. Анатомия катастрофы», «23 июня – день "М"» и «25 июня – глупость или агрессия?».

По идее дело с танками выглядело прекрасно. Красная Армия имела на момент начала войны 24 тыс. танков, то есть в 7 раз больше, чем Гитлер. Но и это еще не все, потому что боевые качества этих танков были несравнимы.

1 августа 1941 года 1 (один) танк КВ под командованием старшего лейтенанта Зиновия Колобанова преградил дорогу на Гатчину колонне из 40 немецких танков. «Когда этот беспримерный бой закончился, 22 немецких танка дымилась в поле, а наш КВ, получив 156 прямых попаданий вражеских снарядов, вернулся в расположение своей дивизии», – пишет Марк Солонин.

А вот как описывает встречу с КВ командир 41-го танкового мехкорпуса вермахта генерал Рейнгардт: «С трех сторон мы вели огонь по железным монстрам русских, но все было тщетно... Русские гиганты подходили все ближе и ближе. Один из них приблизился к нашему танку, безнадежно увязшему в болотистом пруду. Без всякого колебания черный монстр проехал по танку и вдавил его гусеницами в грязь».

Из этого описания несложно заметить, что танк КВ вел себя в бою с частями вермахта точно так же, как если бы он выкатился на поле под Ватерлоо. Или под Аустерлицем. У противника просто не было средств его остановить. Генерал Рейнгардт описывает, как немцы прикатили на поле боя 150-мм гаубицу. Она ударила по танку прямой наводкой. После чего КВ втратил ее в землю.

При этом только в войсках Юго-Западного фронта КВ было 265 единиц. Помножим эти 265 танков на 22 – и окажется, что только эти КВ могли уничтожить гитлеровские танки полтора раза, причем без всякого вреда для себя. Заметим также, что в дополнение к КВ был еще Т-34, который мог пробить броню

дивизии окружены немецкой пехотой в районе Немирова. «Как пехота может окружить танковый полк, на вооружении которого 270 танков БТ?» – саркастически спрашивает Марк Солонин. Это скорее походит на анекдот про мужика, который поймал медведя.

А вот 37-ая танковая дивизия: в дивизии по состоянию на 22 июня – 316 танков, боевые потери – ноль, на 26 июня остался 221 танк. 10-ая танковая дивизия: было 363 танка, боевые потери – 53 танка, к вечеру 26 июня осталось 39 танков. Остальные, включая 40 КВ, растаяли. А вот 63-й танковый полк 32-ой танковой дивизии: с 22 июня по 30 июля он потерял 17 человек убитыми. А танков он потерял 145, включая 14 КВ и 61 Т-34.

А вот совершенно уникальная дивизия – 3-ая танковая. К 28 июня, за шесть дней, из 337 танков в дивизии осталось 255, а численность личного состава упала до 67%. В чем же ее уникальность? – спросите вы. Это же блестящие результаты: за 6 дней с начала войны число солдат и танков в дивизии сократилось всего на треть. А уникальность в том, что дивизия стояла в глубоком тылу и передвигалась не от фронта, а к фронту. Статьи, делала она это медленней, чем движущийся в противоположном направлении по советской территории танковый корпус Майнштейна.

А есть ли что-то, что Красная Армия в это время не теряла? Да, отвечает Солонин – это грузовики. Если взять ту же самую 10-ую танковую дивизию, в которой из 363-х танков через четыре дня осталось только 39, то из 864-х ее грузовиков за Днепр пришло 613 машин!

Зачем нужны грузовики? Чтобы драпать.

«То, что произошло летом и осенью 1941 года с Красной Армией, выходит за все рамки обычных представлений. История войн такого не знает, – пишет Солонин. – Красная Армия с первых же часов войны превратилась в толпу вооруженных беженцев, для которых допотопные газики были гораздо ценнее новейших, лучших в мире танков».

Итак, к 9 июля Красная Армия потеряла 11,7 тыс. танков, 19 тыс. орудий и минометов, более 1 млн единиц стрелкового оружия. К концу

поражение. Все эти пушки, снаряды и танки достались немцам и потом сражались на их стороне.

Вопрос: что было причиной этого беспримерного бегства? Ответов только два. Один заключается в том, что 22 июня 1941 года весь русский народ внезапно превратился в трусов.

Эти трусы драпали так, что немецкие войска продвигались по 15-20 км в день, то есть фактически с той скоростью, с которой и идет пеший солдат. Итак, одно объяснение: все русские превратились в трусов. Другое объяснение заключается в том, что солдаты бросали оружие, потому что ненавидели Сталина, и их бегство было настоящим всенародным референдумом. Референдумом о том, как на самом деле русский народ относился к кровавому палачу, отнявшему у него свободу, собственность и жизнь.

Сталин был великий психолог: он правильно рассчитал, что если превратить людей в рабов, а потом бросить рабов в наступательный поход, то эти рабы будут убивать, грабить и насиловать, желая выместить собственное рабство на противнике. Это среднестатистическая реакция человека, впитанного в рабство. Но Сталин забыл подумать о том, что случится, если рабам придется обороняться. Ответ: рабы восстанут.

Те, кто является поклонником Сталина, исповедуют, очевидно, первую точку зрения. Они считают, что был великий Сталин, который все предусмотрел, у которого было 24 тыс. танков, включая неуязвимые минометы КВ, – и на него наскочил слабый Гитлер, про лучший танк которого, Т-IV, российские военные отказывались верить, что он новейший и лучший, – но тут вся Красная Армия отпраздновала труса и разбежалась. Сталин был велик, вот только народишко ему попался неудачный.

Я исповедую вторую точку зрения. Ту, что российский солдат способен на чудеса храбрости. Но 22 июня 1941 года он не видел причины сражаться за палача. Это было не бегство – это был бунт. С поправкой на условия войны.

Есть ли еще какие-нибудь объяснения или, скорее, важные дополнения к причинам катастрофы 22 июня?

О, да. Одно из них – это полный, тотальный обвал цепочки командо-

убито 500 человек. «Все люди были полностью раздеты. В каждой камере висели головами книзу 3-4 женщины... У всех женщин были вырезаны груди и языки». У палачей НКВД хватило любви к великому Сталину на то, чтобы в суматохе бегства подвесить каждую женщину ногами вверх и вырезать у нее груди. На то, чтобы сражаться с врагом, времени не осталось.

Заметим, что импотенция начальства – это не вторая причина поражения, это уже обозначенная первая причина. При каких условиях начальство бежит с поля боя еще до начала сражения? Когда оно знает, что ему начнут стрелять в спину.

Есть ли еще обстоятельство, которые надо учесть для объяснения разгрома 22 июня? Да. Война начинается 22 июня. Но первые выстрелы ее, которые слышит в Ковеле полковник Федюнский, командир 15-го стрелкового корпуса, – это не выстрелы немцев. Это выстрелы украинских повстанцев, которые обстреливают его машину и машину начальника штаба генерала Рогозина.

А во Львове 24 июня комиссар 8-го мехкорпуса Попель описывает городские бои... нет, не с немцами. А с мятежниками. «Понять, где наши, где враги, никак нельзя – форма на всех одинаковая, красноармейская», – вспоминает Попель.

Всю эту стрельбу в тылу тогда относили на счет «гитлеровских диверсионных групп», – но в том-то и дело, что вермахт не высадил в те дни в тылу Красной Армии ни одного десанта. Более того – «форма на всех одинаковая, красноармейская». Очень трудно себе представить, что люди, стрелявшие по комиссару Попелю во Львове, были исключительно украинскими националистами.

В два дня красноармейскую форму добыть было трудно – все-таки был не 1994 год, и формой, как в Чечне, не торговали. Проще всего себе представить, что форма была на тех, на ком она и должна была быть, – на солдатах Красной Армии.

22 августа 1941 года майор Кононов, член ВКП (б) с 1929 года, кавалер ордена Красного Знамени, выпускник Академии им. Фрунзе, ушел к немцам с частью бойцов своего 436-го полка. Летчики перелетали к немцам десятками: из них даже сформировали «русскую»

СТАЛИН,

Итак, с 1929 года весь СССР превращается в фабрику по производству оружия. Колхозы организовываются для того, чтобы изымать зерно и платить им Альберту Кану. Еще колхозы нужны потому, что колхозник, который умеет управлять трактором, умеет управлять и танком. В сущности, трактор, который делается на Челябинском тракторном, – это тот же танк.

Самолетом в колхозе научиться управлять нельзя, поэтому по всей стране ОСОАВИАХИМ и ДОСААФ учат молодых парней летать.

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

часть люфтваффе, причем среди асов оказались два Героя Советского Союза: капитан Бычков и старший лейтенант Антилевский. Число «хиви», то есть бывших советских людей, зачисленных в регулярные части вермахта в качестве помощников, к июлю 1943 года составило 600 тыс. человек: а ведь были еще полицаи, была еще РОА, тот же Кононов сформировал свою часть, «102-й казачий дивизион».

Кто они были? Бывшие комиссары и комсомольцы? Отчасти да, так хорошо ж Сталин воспитал свою элиту, что ей было все равно

ровский запорожец, а запорожец вдруг сошел с ума и сам шмякнулся о танк. Ну и что? Все равно результат для запорожца в конечном итоге одинаков. И вдруг вся эта громада, как колосс на глиняных ногах, складывается и бежит, бросая 15 тыс. танков и 3,8 млн винтовок.

Представить себе, что выпестованные им палачи настолько трусливы, а его народ настолько его ненавидит, Сталин вряд ли был в состоянии.

Приказы о контратаках – с точки зрения Сталина – были совершенно логичны. Они вытекали из все-

массы, а крестьянам не за что воевать, они ожидают больше от Гитлера, чем от советской власти, так как с 1929 года над ними форменным образом издевались».

Так рассуждал замнаркома боеприпасов Клюев, о чем и доложил собственноручно Берия Сталину 10 февраля 1942 года. И вряд ли те, кто думал так, как Клюев, к зиме свое мнение переменили.

Что же переменилось к зиме 1941-го, когда заградотряды расстреливали людей, как мух, а посланные Сталиным диверсанты жгли деревни за линией фронта, обрекая людей

«Давай, твою мать, дорасходуй живую силу и отступаем на перестроение», – это воспоминания отца Дмитрия Орешкина.

Год 1945-й. При взятии Берлина ежесуточные потери Красной Армии составили по 15 тыс. человек в день – это были самые большие потери за войну. Жуков ввел в город две танковые армии, которые там и «истратил». В чем причина? Социалистическое соревнование между Коневым и Жуковым за то, кто первым возьмет Берлин.

Сталин не просто сжег Россию в войне. Это было сделано совершенно сознательно. Это была не так-

Сталин был, без преувеличения, гениальным военным конструктором. По сути, он был Главным конструктором СССР. Именно Сталин решал, какие самолеты и какие танки ему нужны. Он досконально разбирался в чертежах. Он лично звонил Илюшину с требованием снять стрелка с задней полусферы на Ил-2 – или, наоборот, поставить.

Но Сталин, как Главный конструктор и Главнокомандующий, был поразительным воплощением той мысли, что генералы всегда готовятся к прошлой войне. Та война, к которой готовился Сталин, была Первой мировой. Парадоксальным

ЧЕЛОВЕК КОТОРЫЙ ИЗРАСХОДОВАЛ РОССИЮ

в кого стрелять, лишь бы стрелять.

В чем причины этого «беспримерного, как в истории России, так и в истории Второй мировой войны сотрудничества с оккупантами»? (Солонин) Неужели русский народ испортился? С французами не сотрудничал, к англичанам под Севастополем не перебежал, японцам в 1905-м не сдавался, а вот появился величайший гений всех времен и народов, Генералиссимус Сталин, и народ стал толпами перебежать? И к кому? К людоодему.

12 сентября 1941 года Сталин подписывает директиву о создании заградотрядов. «Внаших стрелковых дивизиях имеется немало панических и прямо враждебных элементов, которые при первом же нажиме со

стоны противника бросают оружие», – говорится в ней.

Что это за зверь такой – заградотряды? Это, если подумать, удивительная тактика. Это тактика террористов, когда не ты воюешь, а кто-то впереди тебя, кому ты при случае пустишь пулю в затылок. Во всей мировой истории нет ничего подобного.

Из высказанного следует еще одна очень важная вещь: вошло в моду – с легкой руки Жукова – издеваться над Сталиным: вот, мол, к войне не были готовы, танки все были устаревшие, а Сталин еще и приказывал контратаковать.

Но если вы посмотрите на события с точки зрения Сталина, если вы представите себе то, что знал он, того приказывающегося совершенно логичными. Что знал Сталин? Что он обладает семикратным численным преимуществом в танках; что он обладает абсолютным преимуществом в боевых характеристиках машин, что один КВ способен ездить по полю боя где-нибудь под Белостоком так же безнаказанно, как по полю боя под Бородино.

Да, Гитлер напал: это представляет из себя некоторое тактическое неудобство и большую идеологическую выгоду. Наш советский танк тут думал, как раздавить гитле-

Дорасходуй живую силу...

Ну, хорошо, скажете вы, почему бежали понятно. А почему остановились? Бежали-бежали, а почему ж потом выиграли войну?

Это вопрос так прост и так жуток, что даже самые бесстрашные историки бояться давать на него ответ.

Обычный ответ: народ понял, что Гитлер еще хуже Сталина, война действительно стала Отечественной.

Такой вопрос: а народ это как понял?

Хронику посмотрел? В июне он хронике не верил, в июле не верил, в августе толпами сдавался в плен, а к зиме – поверил?

29 июня 1941 г. великий и мудрый тов. Сталин приказал «не оставлять противнику ни килограмма хлеба, ни литра горючего», обрекая тем на верную смерть 40 млн населения, оставшегося под немцами; 28 сентября 1941 г. Жуков повелел разъяснить всему личному составу, «что все семьи сдавшихся врагу будут расстреляны»; 17 ноября 1941 г. Сталин повелел «разрушать и сжигать дотла все населенные пункты в тылу немецких войск на расстоянии в 40-60 км в глубину от переднего края и на 20-30 км вправо от дорог».

Послушал все это народ и решил: да что вы, Гитлер гораздо хуже Сталина! И стал драться насмерть.

Вот только трудно это себе представить. «Наши советские партийные руководители и особенно органы НКВД боятся народных масс, а потому, спасая свою шкуру, они первыми, с приближением фронта, бегут от немцев, боясь, что с приходом немцев не немцы, а массы расправятся с ними».

«Наша армия в настоящее время небоеспособна, так как она в основном состоит из крестьянской

на смерть? Ответ: меры Сталина возымели действие.

Страшный ответ заключается в том, что войну (в том смысле, в котором мы понимаем эту войну) действительно выиграл Сталин. А оружием, которым он ее выиграл, стал не танк, не самолет, не гаубица, а заградотряд.

Как воевала Красная Армия? Что было ее основным приемом?

«До самого конца войны русские, не обращая внимания на потери, бросали пехоту в атаку почти в сомкнутых строях», – пишет генерал Меллентин.

«Атаки русских проходят, как правило, по раз и навсегда данной схеме – большими людскими массами – и повторяются несколько раз без всяких изменений», – сообщает немецкая разведка в 1942 году.

«Большие плотные массы людей маршировали по минным полям. Люди в гражданском и бойцы штрафных батальонов двигались вперед, как автоматы, бреши в их рядах появлялись, когда когонибудь убивало или ранило взрывом мины. С расстояния в 600 метров мы открыли огонь, и целые отделения в первой толпе атакующих повалились на землю... Уцелевшие одиночки тупо шли вперед. Это было жуток, невероятно, бесчеловечно. Ни один из наших солдат не стал бы двигаться вперед», – это уже немецкий офицер о боях под Киевом.

Так это выглядело в описании Николая Никулина, члена-корреспондента Российской академии художеств, ведущего научного сотрудника Эрмитажа, который в 1941-м попал связистом в 13-й артиллерийский полк.

Провоевав всю зиму 41-го под Ленинградом, он описывает страшную картину: геологические слои трупов, павших в боях у станции Погостье. «Позже, весной, когда снег стаял, открылось все, что было внизу. У самой земли лежали убитые в летнем обмундировании в гимнастерках и ботинках».

Это были жертвы осенних боев 1941 года. На них рядами громоздились морские пехотинцы в бушлатах и широких черных брюках. Выше сибиряки в полушубках и валенках, еще выше политбойцы в ватниках и тряпичных шапках, на них тела в шинелях и маскхалатах, с масками на головах и без них».

Рядовые, которых гнали в бой заградотряды, не могли отступить. Но это не означало, что не могут отступить командиры. Для того чтобы отступить, им надо было всего лишь израсходовать личный состав. Тогда они могли отступать, не боясь быть расстрелянными.

тика, это была стратегия. 100-процентное израсходование России совершалось согласно плану.

Такая система не могла не выиграть войну. Но она истратила русский народ дотла. «Он, он и товарищ Сталин сожгли в огне войны русский народ и Россию», – восклицает о Жукове Виктор Астафьев, один из тех, кто уцелел подо Ржевом – по три мужика на сотню в его поколении.

«Ни одна страна, ни один народ не терпел такого поражения в войне, как Россия и русский народ. Ее, России, попросту не стало. Страшно произносить, но страна-победительница исчезла, самоуничтожилась».

И каждому, кто хвалит Сталина, надо выбирать. Либо он хвалит Сталина, истратившего русский народ до тла, хвалит палачей, расстреливавших перед строем тех, кто отказывался бросать своих солдат на штурм без артподготовки, – либо он за тех, кто умер под Ельней, подо Ржевом, в Погостье.

Сталин войну проиграл

Вот это, пожалуй, есть самое страшное, что не хочется признавать любителям Сталина. Сталин – в его, Сталина, понимании – войну не выиграл. Сталин войну проиграл.

Сталин с момента прихода к власти готовился к войне за мировое господство. «Большевистскую миссию Красная Армия будет считать выполненной, когда мы будем владеть Земным Шаром» – это коммиссар Гамарник на активе Наркомата обороны 15 марта 1937 года.

Чтобы создать базу для этой войны, Сталин уничтожил не миллионы, а десятки миллионов. Чтобы создать международные условия для этой войны, Сталин выпустовал Гитлера. Сталин пытался разжечь войну между Гитлером и западными демократиями в Испании, в Чехословакии и наконец разжег ее в Польше. Сталин совместно с Гитлером оккупировал территории с население в 23 млн человек и при этом повел дело так, что ведущие мировые демократии на коленях умоляли Сталина вступить в войну против Гитлера.

И вот эту войну Сталин проиграл. За три месяца после 22 июня 1941 года огромная военная машина потеряла 15 500 танков, 66 900 орудий и минометов, 3,8 млн единиц стрелкового оружия. Сталинской военной машине был нанесен такой смертельный удар, что, наступая в 1945 году, она захватила только половину Европы.

И тогда же выяснилась еще одна страшная для Сталина вещь.

образом Сталин проигнорировал все новейшие технические разработки – реактивные двигатели, ракеты, ядерное оружие.

Все работы над ними были начаты только после того, как НКВД доложил, что такие работы ведутся за рубежом. Это было тем более обидно, что советские ученые подавали пионерные идеи практически во всех этих сферах.

И вот в конце Второй мировой войны США взорвали над Хиросимой и Нагасаки атомную бомбу, а у Сталина атомной бомбы еще не было. В таких условиях продолжать войну было бессмысленно.

И Сталин это знал. Именно поэтому он не принял парад Победы и при его жизни не было написано истории войны с Германией.

Часто говорят, что в истории не бывает сослагательного наклонения. Мы, мол, не знаем, что да если бы. В 1913 году Россия развивалась, а вдруг бы она сама собой прекратила развиваться? Без Сталина? Чего, мол, сравнивать Россию с США? Или с Европой?

Тогда возьмем для сравнения ту часть Российской Империи, которую Сталину не удалось завоевать: я имею в виду Финляндию. Вряд ли кто в начале XX века стал бы называть чухонцев самой развитой частью империи. История Финляндии в XX веке – не сахар. Финляндия перенесла две советско-финских войны, в обеих под ружья были поставлены все, кто умел сражаться, а потери войск, дравшихся до последнего вздоха, составляли по 30-40%. В феврале 1944 года Хельсинки стал объектом крупнейшей за все время Второй мировой войны операции советских ВВС: на город было сброшено 2,5 килотона. В 1945 году от Финляндии были отрезаны лучшие куски территории; у нее забрали никелевые месторождения в Печенге, заставили выплатить 300 млн долл. товарами по довоенным ценам и еще 6,5 млрд финских марок.

Переедьте финскую границу в Выборге. Посмотрите на асфальт, который вдруг перестал трескаться. На аккуратные домики вдоль шоссе. На города, похоже на города, а не на бараки. И представьте себе, какой бы была эта страна, если бы в ней жили не 5,5 млн, а 600 млн человек.

Неужели вы думаете, у этой страны не было бы ядерной энергии? Неужели вы думаете, она не была бы сверхдержавой?

15 мая 2010 Юлия Латынина, Ежедневный журнал

От редакции. Статья опубликована с сокращениями. Полный текст – на сайте Ежедневного журнала www.ej.ru

ПАРЛАМЕНТСЬКІ НОВИНИ

ДЕПУТАТИ-РЕГІОНАЛИ
ПРОІГНОРУВАЛИ
ПИТАННЯ БІОБЕЗПЕКИ

12 травня Ю.Кармазін представив на розгляд Верховної Ради законопроект про внесення змін та доповнень до Закону України "Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів".

Під час виступу у парламенті Ю.Кармазін заявив, що прийняття проекту Закону про внесення змін та доповнень до Закону України про біобезпеку викликає необхідність вдосконалення норм чинного Закону України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично-модифікованих організмів», яка прийнята Верховною Радою України 31 травня 2007 року.

«За час, що минув з дати прийняття цього закону, Україна завершила процес вступу до Світової організації торгівлі і в зв'язку з цим змушена, як і кожна країна, що вступає до цієї впливової міжнародної організації, вживати заходів для захисту свого внутрішнього ринку від надходження небезпечної і неякісної продукції, керуючись нормами і принципами СОТ», - зазначив Ю.Кармазін.

За словами народного депутата, саме ця обставина вимагає від нас термінового перегляду Закону України «Про державну систему біобезпеки» при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично-модифікованих організмів, які є одним із тих нормативно-правових актів, що регулюють питання безпеки продукції і які, як засвідчила практика його сьо-

годнішого застосування, є недосягненими, оскільки поза увагою нашої як законодавців залишилась ціла низка важливих проблем.

Юрій Кармазін підкреслив, що мова йде про зміну вступної частини закону: «Доповнюється абзац п'ятій нормою щодо обов'язкового маркування продукції, виробленої з ГМО, з генетично-модифікованими організмами. Доповнюється закон статтею 11.2 «Встановлення рівнів ризику», якою визначається чотири рівні ризику щодо виявлення та оцінки потенціального впливу генно-модифікованих організмів на навколишнє середовище з урахуванням ризиків для здоров'я людини при здійсненні генно-інженерної продукції.

Депутат запропонував також вирішити питання про уповноваження відповідного органу з питань безпеки генетично-інженерної діяльності: «Бачу це як національну комісію, яка має створюватись при Кабінеті Міністрів України», - заявив Ю.Кармазін. Також пропонується доповнити закон статтею 15.1 «Вимоги до системи контролю», якою визначається, що контроль харчових продуктів крім кормів і кормів, що вироблені, складаються або містять ГМО, проводиться шляхом обов'язкової передачі виробником, постачальником, імпортером в письмовій формі інформації, декларації про наявність ГМО.

Юрій Кармазін наголосив, що «такий підхід, з урахуванням тих зауважень, які сказані під час розгляду цього питання, попереднього, і експертних висновків, забезпечить захист українців, наших дітей, прийдешні покоління від того, щоб вони не хворіли, від того, щоб генно-модифіковані організми не формували з нас якусь іншу сутність, а не людську, не ту, що створена Господом».

Прес-служба партії захисників Вітчизни

В ТЕЛЕ-
КОМУНИКАЦІОННОЇ
ОТРАСЛІ ПОТЕСНЯТ
ИНОСТРАННІЕ
КОМПАНІИ?

Депутати пропонують законодавчо обмежити право власності на телекомунікаційні підприємства для іноземних компаній. Також пропонується в депутатському запиті Юрія Кармазіна і Остапа Семерака к Антимонопольному комітету, Мінэкономики, Київської горгосадміністрації і Госкомітету по технічному регулюванню і потребительській політиці.

Они считают, что должны быть внесены предложения относительно отнесения телекоммуникационной отрасли к стратегически важным.

По их мнению, необходимо разработать предложения по "законодательному ограничению собственности на эти предприятия иностранных компаний и компаний, владельцы которых зарегистрированы в офшорных зонах", сообщает пресс-служба Юрия Кармазіна.

В запросе Юрий Кармазін и Остап Семерак указывают на факты злоупотребления монопольным положением со стороны телекоммуникационного оператора "Воля-Кабель" и на игнорирование им требований АМКУ о повышении тарифов и прекращении отключения абонентов от услуг аналогового кабельного телевидения.

Депутаты считают, что к монополисту необходимо "применить еще более жесткие штрафные санкции и заставить эту компанию снизить тарифы до экономически обоснованного уровня".

Они также просят проверить "обоснованность тарифов и участие в их завышении, ввоз оборудования с помощью "офшорных" схем".

Юрий Кармазін и Остап Семерак отмечают необходимость "вести финансовую мотивацию изготовления необходимого оборудования на заводах Украины, как это уже сделали в Российской Федерации".

Депутаты просят провести проверку законности присвоения телекоммуникационных сетей, принадлежащих киевской общине, группе компаний, известных под названием "Воля-Кабель", ООО "Воля-Кабель", ОАО "ИВК" и ОАО "Киевские телекоммуникационные сети", владельцы которой граждане Израиля, ряда других стран и подконтрольные им компании, размещаемые в офшорных зонах.

"Решить вопрос о возвращении этого имущества в собственность киевской общины, в связи с систематическим ограничением доступа киевлян к телевидению, и создание условий для появления значительной конкуренции на столичном рынке кабельного телевидения", - предлагают депутаты в запросе.

ЖУРНАЛІСТИ 1+1 ТА СТБ
ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРО ЦЕНЗУРУ

Журналисты программы ТСН телеканалу «1+1», а также программы «Вікна» телеканалу СТБ заявляют про системную цензуру.

У відкритому листі журналістів «1+1» йдеться: "Нам заборонили висвітлювати певні теми і події. Наші сюжети, у яких присутня критика чинної влади, з політичних міркувань знімають з ефіру". «Остаточне рішення щодо виходу матеріалу в ефір приймається не редактором випуску, і навіть не шеф-редактором ТСН, а гендиректором каналу", - наголошується у зверненні.

«Ми підтримуємо колег з телеканалу «1+1» та закликаємо журналістів інших видань приєднатися до спротиву новій цензурі в Україні», - заявили журналісти СТБ.

«Ми вважаємо за необхідне оголосити про системний наступ на свободу слова. Зокрема, нова інформаційна концепція «Вікон» передбачає: розповідати про політичні теми «одним рядком» і уникати розлогих матеріалів; відмовлятися від «традиційних журналістських розслідувань»; уникати іронії; не висвітлювати теми про майно та витрати політиків», - стверджують журналісти програми «Вікна».

УІАН

«ЖИТОМИРХЛІБ»
ВИСТОЯВ У ЧЕРГОВОМУ
ПРОТИСТОЯННІ

У лютому 2010 року Юрій Кармазін направив депутатське звернення на ім'я прокурора Житомирської області М.Франтівського, вимагаючи розібратися з фактами зловживання службовим становищем та застосування незаконних заходів дізнання посадовими особами Житомира та області по відношенню до працівників підприємства «Торгівельний дім «Житомирхліб»».

Приводом для звернення став лист до Ю.Кармазіна від голови Житомирської обласної організації підприємців, роботодавців та орендарів Е.Демчика, в якому він скаржиться, що посадові особи прокуратури Житомира та області зловживають своїм службовим становищем. В результаті, робота фірми заблокована, офіс ліквідовано, майно, документи, комп'ютерна техніка конфісковані без складання відповідного документу. На працівників «Торгівельного дому «Житомирхліб» чиниться психологічний тиск та порушується право громадян на захист.

Упродовж останніх років «Житомирхліб» неодноразово зазнавав рейдерських атак, і це не тільки призвело до скорочення виробничих потужностей, звільнення працівників, але й до подорожчання хлібобулочних виробів у місті та області.

Завдяки втручання Юрія Кармазіна справедливості була відновлена. Документація, печатка і комп'ютерна техніка повернуті підприємству.

Ольга Мазур

ЗУПИНИМО ЗНИЩЕННЯ
БЛАКИТНОГО
ОЗЕРА

Можновладці витісняють простих громадян. Мешканці садового товариства поблизу столичного села Підгірці цього річ не купатимуться в Блакитному озері. Над водою виріс паркан. Обурені дачники забили на сполох і звернулися у редакцію нашої газети. Бідкаються, що їх ніхто не слухає через депутатський мандат нового власника пляжу.

Блакитне озеро під Києвом займає площу у тридцять гектарів. Але місцевим мешканцям води не дістатися. Довкола - платні пляжі. Залишався один громадський, і той забрали - на будівництво маєтків.

У Підгірській селищній раді відхрещуються - до будівництва відношення не мають. Але ж паркан чомусь дозволили поставити саме вони.

За словами дачників, свого часу цей пляж оформили на підставних осіб, а потім перепродали.

Голова Партії захисників Вітчизни, народний депутат Юрій Кармазін негайно направив відповідне депутатське звернення до Президента В.Януковича, Прем'єр-міністра М.Азарова, міністра охорони природного навколишнього середовища В.Бойка, Генерального прокурора О.Медведька, Голови Київської облдержадміністрації А.Присяжнюка.

Юрій Кармазін вимагає від посадовців терміново відреагувати та перевірити факти порушення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності, гідрологічного та гідрогеологічного режиму вод озера Блакитне, дотримання прав громадян на користування природним об'єктом, норм Конституції України, Земельного кодексу України, Водного кодексу України під час проведення меліоративних робіт на вказаних землях водного фонду.

Озеро Блакитне з березня 1999 р. перебуває під захистом ЮНЕСКО. Озеро відоме своєю унікальністю флори та фауни. Наразі територія вздовж озера Блакитне загорожена парканом та охороняється приватним володільцем водойми, зазначає Ю.Кармазін.

Впродовж всього часу грубо порушуються розміри та межі водоохоронних зон об'єкту шляхом знищення водних ресурсів та засипання води піском. На сьогоднішній день із 30 га озера 10 його частину вже перетворено на суходіл. Меліоративні роботи безперешкодно тривають. Близько півтори тисячі людей, які приїжджали на відпочинок до озера Блакитного, позбавлені можливості берегового пляжного відпочинку.

Органи прокуратури України та охорони навколишнього природного середовища не вживають жодних заходів для усунення загрози знищення озера Блакитне та покарання винних осіб.

Відповідно до ст. 13 Конституції України, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, є об'єктами права власності Українського народу. Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону.

Згідно зі ст. 60, 61 Земельного кодексу України, навколо озер з метою охорони поверхневих вод від забруднення і засмічення та збереження їх водності у межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під бережної захисні смуги, які є природоохоронною територією з режимом обмеженої господарської діяльності та на яких забороняється, зокрема, розорювання земель.

Є всі підстави вважати, що проведення штучних меліоративних робіт на озері Блакитне грубо порушує права громадян, Конституцію України та природоохоронне законодавство України, що вимагає негайного втручання відповідних органів держави та притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПІДПРИЄМЦІВ,
РОБОТОДАВЦІВ ТА ОРЕНДАРІВ

10031, юр. адреса м. Житомир, вул. Народницька 21, кв. 38
тел. 8(0412)44-79-54
e-mail: zhoopro_zt@bigmir.net

Депутату Верховної Ради
України

Кармазіну Ю.А.

Шановний Юрій Анатолійович!

Звертаємося до Вас, щоб висловити свою вдячність щодо реагування на наше звернення стосовно дій правоохоронних органів по відношенню до ТОВ «Торгівельний дім «Житомирхліб». За результатами Вашого депутатського звернення згаданому підприємству були повернуті: штамп, печатки, документація та комп'ютерна техніка.

У зв'язку з вищевикладеним висловилимо Вам свою вдячність за розуміння та підтримку.

Дай Бог Вам здоров'я та процвітання!

З глибокою повагою до Вас
Голова Житомирської обласної організації
підприємців, роботодавців та орендарів

Демчик Е.О

НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

МОЖЛИВОСТІ МІКРОХВИЛЬОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОДЕРЖАЛИ СВІТОВЕ ВИЗНАННЯ

Протягом останніх 20 років в Україні завдяки зусиллям групи спеціалістів і вчених Південної філії Відділення промислової радіоелектроніки Міжнародної академії інформатизації разом із вченими головних науково-дослідних інститутів Української академії аграрних наук проведений комплекс досліджень та практично-вагомих робіт в напрямку суттєвого підвищення кількісних та якісних показників врожаю основних сільськогосподарських культур. Під час цих робіт доведені наступні наукові факти:

- після обробки насіння сільськогосподарських культур в мікрохвильовому електромагнітному полі (доза та режими обробки були предметом дослідження) виникає ефект стимуляції насіння, який проявляється в підвищенні показників схожості та енергетики насіння, прискорення фенофаз розвитку рослин в формуванні підвищеної зеленої маси, а також створення розгалуженої кореневої системи;

- у свою чергу, підвищення схожості насіння після обробки мікрохвилями дає можливість вирішити таку важливу та болючу для нашого аграрного виробництва проблему, як дефіцит кондиційного насіння. Зафіксовано багато випадків, коли у некондиційного насіння пшениці (ячменю, кукурудзи та ін.), яке мало схожість 75-80%, після обробки мікрохвилями польова схожість зростала на 15-20%, що перетворювало його у кондиційне;

- наведені ефекти надають інтегральні результати: збільшується врожайність (від 20 до 30% в залежності від виду, сорту культури), а бобові, круп'яні, олійні, овочеві до 55-60%, прискорюється термін дозрівання (на 8-12 дб.); за рахунок більш міцної і розгалуженої корене-

вої системи рослини мають перевагу під час росту над будьяками, а також мають підвищену стійкість щодо впливу посухи, морозу та дії кореневої гнилі. Ці результати мають величезне значення для створення практично нового напрямку в різних галузях сільського господарства, який може привести до революційних змін.

Всі наведені результати є наслідком численних випробувань, які були виконані у науково-дослідних інститутах Української академії аграрних наук, що спеціалізуються в тій чи іншій галузі. Під час практичного використання мікрохвильової технології в ряді агрофірм було доведено, що ця технологія дає можливість відмовитися від обробки насіння отрутохімікатами. Цей висновок має дуже велике значення як для економіки, так і для екології. Узагальнення досвіду мікрохвильової обробки насіння знайшло відображення в методичних рекомендаціях "Технологія мікрохвильової обробки насіння сільськогосподарських культур", які видані спільно Мінагропромом України, Українською академією аграрних наук та Південною філією Міжнародної академії інформатизації в 2002 році. Роботи, пов'язані із вивченням впливу мікрохвильового електромагнітного поля на розвиток рослин, зокрема на насіння, велись в Італії (1940 р.),

Наша газета неодноразово писала про розвиток сучасних вітчизняних технологій в агропромисловому секторі, зокрема – про запровадження на багатьох підприємствах обробки насіння мікрохвильовим полем. Високий ефект цього ноу-хау підтвердило і Міністерство агропромислової політики. Пропонуємо вашій увазі відгук заступника Міністра Мінагрополітики Я.М. Годзало.

США (1980), Росії (1990), але тільки в Україні дослідження в цій галузі набули масштабного та системного характеру, що дозволило визначити результати цієї роботи як повноцінну технологію, яка містить наступні необхідні ознаки:

- наукові дослідження, що складають основу технології та підтвер-

джують наявність позитивного ефекту лабораторними висновками;

- конструктивне створення промислово-дослідних зразків, підготовка підприємства до випуску дрібносерійної партії мікрохвильових пристроїв, що гарантує можливість практичного використання результатів робіт;

- науково-практичні дослідження по окремих розділах сільськогосподарських структур (злакові, бобові, круп'яні, олійні, овочеві, технічні та інші) підтверджені як в науково-дослідних спеціалізованих інститутах, так і в фермерських господарствах України.

З метою удосконалення і оптимізації режимів обробки, а також формування додаткового масиву інформації щодо удосконалення існуючої мікрохвильової техніки, роботи продовжуються по всіх напрямках і підтримуються Мінагропромом України. Значною перевагою мікрохвильової технології стимуляції насіння сільськогосподарських культур слід визначити те, що вона має великі резерви, які не знайшли поки що свого відлуння, але мають великий потенціал. До цих напрямків відносяться: можливість одержання двох врожаїв на рік з одної площини за рахунок значного скорочення фенофаз розвитку рослин; значне (до 50%) підвищення врожайності технічних культур (наприклад – ріпаку); одержання екологічно чистої продукції за рахунок виключення обробки насіння отрутохімікатами, покращення якості врожаю за рахунок значного розвитку розгалуженої кореневої системи.

**Я.М. Годзало,
Заступник Міністра
Мінагрополітики**

МАЄТЕ ПРАВО

ЩО РОБИТИ ПРИ ВТРАТІ, ЗАМІНІ ДЕРЖАВНОГО АКТА АБО ВИЯВЛЕННІ В НЬОМУ ПОМИЛОК?

Згідно з Інструкцією про заповнення бланків державних актів на право власності на земельну ділянку і на право постійного користування земельною ділянкою, **організацію робіт з видачі державних актів на право власності на земельну ділянку та на право постійного користування земельною ділянкою** (далі – державні акти) у разі виявлення землевласником (землекористувачем) у видано-

му державному акті орфографічних або технічних помилок, втраті (пошкодженні) державного акта, у разі добровільної заміни державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку (державного акта на право постійного користування землею), **здійснюють Головні управління Держкомзему в містах Києві та Севастополі, управління (відділи) Держкомзему в районах (містах), міжміські, міжрайонні, міськрайонні управління (відділи) Держкомзему (далі – територіальні органи Держкомзему).**

Землевласникам (землекористувачам), які бажають замінити державний акт, необхідно письмово звернутися до відповідного територіального органу Держкомзему.

У заяві (клопотанні) зазначається:

- у разі виявлення орфографічних або технічних помилок у державному акті – суть виявлених помилок;
- у разі втрати (пошкодження) – де, коли і за яких обставин втрачено (пошкоджено) державний акт;
- у разі заміни державного акта на право приватної власності

на землю, державного акта на право власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку (державного акта на право постійного користування землею) на державний акт на право власності на земельну ділянку (на право постійного користування земельною ділянкою) – причина такої заміни.

До заяви (клопотання) додаються:

- копія державного акта (стосується усіх випадків, крім втрати такого акта);
- копія акта приймання-передавання межових знаків на зберігання;
- копія акта перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності;
- копія документа, на підставі якого набуто право на землю (рішення органу місцевого самоврядування, виконавчої влади, суду, договір купівлі-продажу, дарування, міни, інші цивільно-правові угоди). **Ніякі інші документи територіальні органи Держкомзему вимагати не вправі.**

При втраті державного акта землевласник (землекористувач)

розміщує відповідне повідомлення в місцевих друкованих засобах масової інформації.

Якщо протягом місяця з дня публікації ніяких повідомлень щодо втраченого державного акта не надійшло, землевласнику (землекористувачу) видається новий державний акт.

Територіальні органи Держкомзему приймають зазначені матеріали і, враховуючи, що заповнення державних актів на право власності на земельну ділянку та на право постійного користування земельною ділянкою покладається на державне підприємство «Центр державного земельного кадастру» та його структурні підрозділи, передають їх разом з комплектом бланка (бланків) державного акта на заповнення до відповідного структурного підрозділу державного підприємства «Центр державного земельного кадастру».

Відповідний структурний підрозділ державного підприємства «Центр державного земельного кадастру» забезпечує заповнення бланків державних актів і передає їх до територіального органу Держкомзему для організації підписання.

Після підписання в установленому порядку, бланки державних

актів повертаються до відповідного структурного підрозділу державного підприємства «Центр державного земельного кадастру» для реєстрації та видачі землевласнику (землекористувачу), про що територіальний орган Держкомзему інформує землевласника (землекористувача).

Землевласник (землекористувач) звертається до відповідного структурного підрозділу державного підприємства «Центр державного земельного кадастру» і після оплати виконаних робіт отримує державний акт.

Вартість таких робіт становить:

- при оформленні державного акта на право власності на земельну ділянку на підставі нотаріально посвідчених договорів купівлі-продажу земельної ділянки, дарування, успадкування тощо – для фізичних осіб – 30 гривень, для юридичних осіб – 50 гривень;
- при втраті (пошкодженні) державного акта, у разі добровільної заміни державного акта на право приватної власності на землю, державного акта на право власності на земельну ділянку (державного акта на право постійного користування землею) вартість таких робіт для фізичних і юридичних осіб становить 17 гривень;
- при виявленні у виданому державному акті орфографічних або технічних помилок виконання таких робіт здійснюється за рахунок органу, який здійснив реєстрацію відповідного державного акта.

Вартість реєстрації державного акта, яка для фізичних осіб становить 5 гривень, для юридичних – 25 гривень відповідно.

Підготувала Лариса Ільчук

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

ВИШГОРОДСЬКІ ЗАХИСНИКИ
ВІТЧИЗНИ ПРИВІТАЛИ ВЕТЕРАНІВ
ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

5 травня Вишгородська районна організація Партії захисників Вітчизни зустрілася з ветеранами. В урочистій обстановці відбувся молебень біля могили визволителів Вишгорода у 1943 році. Хвилиною мовчання присутні віддали шану визволителям рідної землі і всім загиблим на тій страшній війні.

Представники Вишгородської районної та міської організації Партії захисників Вітчизни, ветерани, активісти і прихильники партії поклали квіти до пам'ятника Невідомому Солдату. Навіть не можна уявити, що колись у цьому затишному куточку Київщини шли криваві бої.

Після «офіційної частини» святкування продовжилося на природі. У Нових Петрівцях на вишгородці чекали працівники Державного музею-заповідника, які провели для них цікаву екскурсію.

Цінним подарунком для кожного запрошеного ветерана стали грамоти від Партії захисників Вітчизни.

Традиційна солдатська каша була присма-

чена піснями воєнної пори, які співали не тільки учасники спеціально запрошеного ансамблю, а усі присутні.

А.Гальчук, депутати Вишгородської міської ради від Блоку Юрія Кармазіна та керівники ради РО Партії захисників Вітчизни висловили вдячність захисникам Вітчизни-ветеранам від імені Вишгородщини.

Голова Вишгородської районної організації Партії захисників Вітчизни Володимир Малишев особливо привітав ветерана Віктора Івановича Анохіна, який у часи війни здійснив 250 бойових вилетів! Віктору Івановичу виповнилося 94 роки, і він є почесним громадянином Вишгорода.

Наталія Прилипка

ОЖЕСТОЧЕННИЙ
ТРАУР

Российские власти не объявили траура по шахтерам, погибшим в ночь на 9 мая на шахте «Распадская». Траур объявлен только в Кемеровской области. В интернете раздались призывы о том, чтобы почтить их память 15 мая.

14 мая в Междуреченске прошел митинг работников «Распадской», участники которого требовали увеличения зарплаты шахтеров, обеспечения социальных гарантий их семьям и соблюдения техники безопасности на шахтах. Они выражали возмущение, в частности, в связи с тем, что в одном из интервью гендиректор шахты «Распадская» Геннадий Козовой заявил, что зарплата горняков составляет 80 тысяч руб. По словам самих шахтеров, в среднем она составляет 25 тысяч при невыполнении плана, 35 тысяч при выполнении. При этом, как сказал на митинге один из участников митинга, Козовой собрал шахтеров и объявил, что если они скажут, что зарабатывают меньше 40 тысяч, они потеряют работу.

Шахтеры рассказывали также, что для выполнения плана им приходится нарушать технику безопасности: когда превышен уровень газа, они закрывают датчики. Многие из них живут в кредит, им нужно платить по ипотеке, подавляющую часть зарплаты они отдадут банкам. При этом Козовой заявлял им, что они работают не за деньги, а за место и что он может за меньшие деньги нанять на их места китайцев. В блогах рассказывали, что людям угрожали увольнением, если они примут участие в митинге. Сначала митинг проходил мирно, однако затем часть собравшихся заблокировала железнодорожные пути. Был вызван ОМОН, 28 человек было задержано...
15 мая 2010 г. Ежедневный журнал

Редакция газеты «Правозащитник Украины» искренне соболезнует Российскому Народу, родным и близким погибших шахтеров. Наша газета будет информировать читателей о решении подобных проблем и у нас в Украине.

У КРИМУ
ВШАНУВАЛИ
ПАМ'ЯТЬ
КРИМСЬКИХ ТАТАР

У Сімферополі проходять заходи, присвячені Дню пам'яті жертв депортації кримськотатарського народу з Криму до районів Сибіру, Уралу та Центральної Азії колишнього Радянського Союзу. За рішенням Державного комітету оборони СРСР від ранку 18 травня і до вечора 20 травня 1944 року біля Червоної Армії і військ НКВД виселили близько 188 тисяч кримських татар.

Партія захисників Вітчизни висловлює жаль з приводу 66-ої роковини депортації кримських татар і сподівається на відновлення їх прав і свобод.

Під час виселення і в перші роки перебування у депортації загинули близько 46% кримських татар – тобто, майже кожен другий.

Близько 70 відсотків направлялися на спеціальні поселення в Узбецьку СРСР, решта – в Марійську АРСР, Горьковську, Свердловську, Костромську області РСФСР. Крім татар, із Криму виселили і представників інших народів: на початку війни, в 1941 році – кримських німців; у 1944 році – вірмен, болгар і греків. Разом із ними були відправлені на спецпоселення турки, які проживали в Криму, курди, перси, цигани. Всього за роки війни з Криму було депортовано понад 300 тисяч жителів, із них понад 200 тисяч – кримські татари. У результаті цих перетворень Кримську АРСР було ліквідовано, більшість населених пунктів і адміністративних одиниць було перейменовано. Вище партійно-державне керівництво СРСР розраховувало на поступову асиміляцію депортованих серед місцевого населення Середньої Азії, але кримські татари зберегли там культуру, мову, релігію, традиції. Перша відлига щодо режиму спецпоселенців почалась після смерті Йосипа Сталіна.

Масове повернення депортованих почалося в кінці 1980-х – на початку 1990-х років. Важливу роль у юридичному оформленні цього процесу зіграла Декларація Верховної Ради СРСР від 14 листопада 1989 року "Про визнання незаконними і злочинними репресивні акти проти народів, що піддалися насильницькому переселенню, і забезпечення їхніх прав". У 1991 році були прийняті закони "Про реабілітацію жертв політичних репресій" і "Про реабілітацію репресованих народів".

Проте процес повернення кримськотатарського народу на свою Батьківщину ще не завершено, десятки тисяч людей все ще перебувають проти своєї волі в місцях депортації. Багато проблем мають у Криму татари, які повернулися. Щороку 18 травня вони вшановують пам'ять численних безвинних жертв тих трагічних подій, віддають данину поваги тим, хто вижив і вистояв в умовах масових репресій, хто присвятив своє життя боротьбі за повернення на батьківщину.

Ганна Шепелева

23 ТРАВНЯ – ТРІЙЦЯ
(ЗЕЛЕНІ СВЯТА)

У звичаях українського народу на рівні підсвідомості зберігаються залишки обрядовості щодо вшанування прадавніх Зелених свят. Початок їх збігається з Русаліями, зокрема, започатковує Зелені Свята – Русалчин Великдень. За давніми міфами, саме в цей день русалки виходять з води погрітися на весняному сонечку. Найбільш страшними для людей були ті з них, які померли ображеними, або мали злий характер.

Проте існування русалок поширювалося не тільки на водну стихію: вони могли жити в лісах, полях – тому не можна вважати їх духами річок.

В найдавніших українських міфах простежується певний зв'язок русалок з культом рослин, з водою ж пов'язані ті, хто втопився. Назва походить від давніх поминальних слів'ян русалій. Уявлялися русалки в образі красивих дівчат з розпущеними косами, прикрашеними квітами та різним зіллям. На Україні русалки відомі ще як Мавки, Нявки (від стародавнього навь – покійник). Від водяних русалок вони відрізняються тим, що живуть у лісі на деревах, гойдаються на гіллях, можуть заманювати хлопців і, так як всі русалки, залоскотати їх до смерті. Тому для русалок, мавок носили обереги: полин, часник тощо.

Свято Трійці, або Зелені свята (символ ед-

нання людини з силами природи та потойбічним світом) є поминальним тижнем. Головна мета цих свят – поклоніння Сонцю, Сонячному культу та культу покійників, а також поклоніння деревам, квітам. У сиву давнину люди вірили в Сонце, Зиму, Весну, Літо, Осінь, Вітер, Грім як у живі істоти. Люди вірили у магічну силу дій-ритуалів, в силу слова, пісні, музики, танцю і цими засобами намагалися забезпечити собі добробут, щасливе родинне життя, добрий урожай, приплід худоби, успішне полювання, прихильність сил природи до себе.

Троїцько-русальна обрядовість знаменувала завершення весняного календарного циклу і початок літнього. В основі його лежали культ рослинності, магія заклинання майбутнього врожаю. Ще до русального тижня робилося все для того, щоб очистити хату від злих сил, щоб прибрати її для духів-душ, яких принесуть у квітах та в клечані (гілки з дуба, клена, явора, липи, ясена) господар і діти. Кожне з цих дерев мало в уявленні українців магічну силу і певний символічний зміст. Не можна було ламати гілки вільхи, верби, осики. Приносили лелеху, татарзілля, лісові та польові квіти, особливо папороть. Українці вірили, що душі померлих весною і влітку вселяються в дерева і квіти, тому в Зелено суботу їх приносили до двору і хати, «пригощали» коливом, таким чином задобрюючи їх,

щоб охороняли обійстя та урожай від злих духів, русалок тощо.

У Зелено неділю вранці одружені жінки та чоловіки йшли на цвинтар до могил померлих родичів, там вони здійснювали своєрідний обряд шанування покійників – тризну. А дівчата та хлопці з піснями-веснянками, гаївками йшли до лісу. Там проводили ігри, співи, хороводи, дівчата плели вінки з молодих гілочок берези, прославляючи Сонце, Сонячний культ як джерело тепла, життя, надії на добрий урожай.

Троїцькі розваги починалися з понеділка і тривали цілий тиждень. У Зелений вівторок молоді йшли до поля зустрічати русалок, несли їжу та питво. Такі дії символізували єднання людини з потойбічним світом ірію. У Зелений четвер русалки справляють свій Великдень – найкращий і найдовший для них день. Люди теж святкували Мавський великдень: нічого не робили, пекли паски-баби, фарбували крашанки.

У перший понеділок після Русального тижня відбулося свято проводів русалок з поля до лісу. Жінки вбиралися у квіти, гілки дерев, трави, гуртом співали русальні пісні:

Ой проведу русалочок до бору, А сама вернуса додому.

До хат заносили пахучі трави: м'ята, полин, любисток, пахучу лелеху, гілки липи, дуба, берези. Щоб захиститися від злих сил, біля хат, воріт, кошар, де стоїть худоба, високо, щоб було видно, закріплювали обереги – гілки осики, тополь, які мають негативну енергетику та відганяють всяку нечисть.

Пізніше, з приходом християнства, це свято стали називати святом Трійці, що несе в собі славлення Бога Отця, Бога Духа і Бога Сина, єдиних в одному.

Правозахисник
УКРАЇНИ

№ 10(158), 18 травня 2010 р.

Шеф-редактор – Лариса Лосюк

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №5387 від 10.08.2001 р.

Видавець – Партія захисників Вітчизни. За достовірність викладених фактів відповідає автор. За зміст реклами та оголошень відповідальність несе рекламодавець. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Листування з читачами – на сторінках газети. Адреса редакції: 01010 Київ, вул. Московська, 7. Тел. 257-77-30, 251-11-71. E-mail: roxy_ok@rambler.ru Наклад – 10000 прим.